

Dosarul nr.2ra-2153/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător: C. Valah

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci

ÎNCHEIERE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ludmila Jariuc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ghenadie Botnaru către Ludmila Jariuc cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ludmila Jariuc și menținută hotărârea din 29 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 08 iunie 2018, Ghenadie Botnaru a depus cerere de chemare în judecată către Ludmila Jariuc privind încasarea cheltuielilor de judecată de asistență juridică în mărime de 5000 de lei, suportate în cauza civilă la acțiunea înaintată de Ghenadie Botnaru către Ludmila Jariuc, intervenienți accesorii Munteanu Pavel, Munteanu Elena, Munteanu Cristina și BC „Moldova-Agroindbank” SA, privind determinarea cotelor-părți din proprietatea comună în devălmășie, acțiune admisă prin hotărârea din 01 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, rămasă definitivă și irevocabilă la 03.04.2018.

În cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat admiterea acțiunii potrivit argumentelor din cerere și probelor anexate (f.d.3-9, 12-15).

Prin hotărârea din 29 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de către Botnaru Ghenadie împotriva Ludmillei Jariuc privind încasarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Jariuc Ludmila în beneficiul lui Botnaru Ghenadie, cheltuielile de judecată privind asistența juridică în mărime de 5000 de lei, suportate de Botnaru Ghenadie în cauza civilă la acțiunea înaintată de Botnaru Ghenadie către Jariuc

Ludmila, intervenienți accesorii Munteanu Pavel, Munteanu Elena, Munteanu Cristina și Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni privind determinarea cotelor-părți din proprietatea comună în devălmășie, și în prezenta cauză civilă a cheltuielilor de judecată privind taxa de stat în mărime de 150 de lei, și de citare publică a pârâtei Jariuc Ludmila în mărime de 224 de lei, iar în total suma de 5374 de lei.

La 08 februarie 2019, apelanta Jariuc Ludmila a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu restituirea pricinii spre rejudecare.

Prin decizia din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat a fost respins și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, consideră că, concluzia instanței de fond este una legală și întemeiată, menționând că dacă partea nu a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată în cadrul procesului, ea este în drept să se adreseze cu o cerere de chemare în judecată, în acest sens, separată.

Încasarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice, suportate de client după emiterea hotărârii instanței sau determinate de succesul obținut deja, prezumă existența unui litigiu de drept, de aceea acest gen de pretenții nu pot fi soluționate, conform procedurii în ordonanță (simplificate).

În baza contractului de prestări servicii juridice (mandat) din 28 august 2017, avocatul Furnică Victor a fost împuternicit de a-l reprezenta pe Botnaru Ghenadie în cadrul acțiunii civile înaintate către Jariuc Ludmila, intervenienți accesorii Munteanu Pavel, Munteanu Elena, Munteanu Cristina și Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni privind determinarea cotelor-părți din proprietatea comună în devălmășie.

Astfel, în baza bonului de plată seria PL nr. 053312 din 06 aprilie 2018, se atestă faptul că, Botnaru Ghenadie a achitat în contul avocatului Furnică Victor, în baza contractului de prestări servicii juridice (mandat) din 28 august 2017, suma de 5000 de lei (f. d. 3, 8-9).

Prin urmare, instanța de apel a menționat că bonul de plată reprezintă un document justificativ care certifică prestarea unui serviciu având indicate prețul și alte specificații necesare de identificare în vederea plății, or, potrivit pct. 1 din Instrucțiunea privind evidența, eliberarea, păstrarea și utilizarea formularelor tipizate de documente primare cu regim special, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 294 din 17 martie 1998, toate entitățile care, potrivit legislației în vigoare, au obligativitatea ținerii contabilității, utilizează în procesul desfășurării activității economico-financiare formularele corespunzătoare cu regim special, care confirmă operațiunile economice efectuate.

Astfel, din înscrisurile existente la dosarul cauzei, reiese că între Botnaru Ghenadie și Cabinetul Avocatului „Furnică Victor” au existat relații contractuale de prestări de servicii pentru asistență juridică, în cauza civilă Botnaru Ghenadie către Jariuc Ludmila, intervenienți accesorii Munteanu Pavel, Munteanu Elena, Munteanu

Cristina și Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni privind determinarea cotelor-părți din proprietatea comună în devălmășie, fapt confirmat prin contractul de prestări servicii juridice (mandat) din 28 august 2017 și a bonului de plată seria PL nr. 053312 din 06 aprilie 2018.

Prin urmare, bonurile de plată reprezintă valoarea muncii prestate de către Cabinetul Avocatului „Furnică Victor” pentru serviciile de asistență juridică pe cauza respectivă, adică onorariul acestuia, or, potrivit art. 63 alin.(1) și (2) din Legea cu privire la avocatură, munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice și juridice.

Așadar, Botnaru Ghenadie a fost reprezentat în instanțele de judecată de avocatul Furnică Victor, iar suma de 5000 de lei, încasată de către instanța de fond este una efectivă, reală, rezonabilă și proporțională cu munca depusă.

În același timp, nu poate fi reținut argumentul invocat de către apelanta Jariuc Ludmila, precum că pricina a fost judecată în absența sa, nefiindu-i comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, întrucât la materialele dosarului se atestă că Jariuc Ludmila a fost citată public (f.d.32), iar potrivit art. 108 alin. (1) CPC, dacă locul de aflare a pârâtului nu este cunoscut și reclamantul dă asigurări că, deși, a făcut tot posibilul, nu a reușit să afle domiciliul acestuia, președintele instanței dispune citarea acestuia prin publicitate. Publicarea în presă se consideră citare legală.

În contextul dat, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău a relevat că, prima instanță a indicat cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârea, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, a precizat noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

La 18.09.2019, Ludmila Jariuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 21 mai 2019.

În motivarea recursului a indicat că, prima instanță a examinat cauza fără a fi respectată procedura de citare legală, nefiindu-i comunicat despre data, ora, locul examinării respectivei cauze, iar bonul de plată a cheltuielilor de asistență juridică a fost întocmit după pronunțarea hotărârii judecătorești din 01.03.2018 invocate de către reclamant. Însă instanța de apel a ignorat aceste circumstanțe, dând dovadă de un formalism incompatibil cu art. 6 CEDO, care garantează dreptul de acces liber la justiție.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 21 mai 2019 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 01 iulie 2019 (f. d. 85), date despre recepționarea deciziei la materialele dosarului lipsesc. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Ludmila Jariuc, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Ludmila Jariuc, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând

determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Ludmila Jariuc.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ludmila Jariuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Svetlana Filincova